

РЕШЕНИЕ

№ 643

Гр. Перник, 09.10.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и девети септември през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 449/2014 година по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Г.Н.Л. ***, Р.Н.Б. с ЕГН ***** *** и В.Н.С. с ЕГН ***** ***, чрез процесуалния им представител адвокат К.Б. *** против Заповед № 738 от 14.05.2014 година на кмета на Община Перник, с която е наредено да бъде премахнат обект „Лека ограда”, находяща се в УПИ XXIV-859, кв. 16 по плана на с. Черна гора, община Перник.

В жалбата се твърди, че заповедта е постановена в нарушение на закона. Не е съобразено от общинската администрация, че оградата е построена преди 1955 година, когато е приет плана за регулация. Въз основа на така изложените в жалбата подробни аргументи се иска отмяна на обжалваната заповед за премахване на незаконен строеж.

В проведеното съдебно заседание на 29.09.2014 година процесуалния представител на жалбоподателите адвокат К.Б. *** излага подробни доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед. Претендира присъждане на направените съдебни разноски по приложен списък.

Ответникът по жалбата кметът на община Перник, чрез процесуалния си представител старши юрисконсулт Д. Е. оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение по приложен списък.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по повод постъпила жалба вх. № 14/ТР-355/24.01.2014 година от Б. С. Т., относно законосъобразността на изградена лека ограда в УПИ XXIV-859, кв. 16 по плана на с. Черна гора.

На 11.02.2014 година е извършена проверка от служители на община Перник по повод подадената жалба, като констатациите са обективирани в констативен акт № 14/ТР-355-1/07.03.2014 година, с който е установено, че има изградена стара телена ограда с дължина 60 м. и височина 1.70 м., без необходимите строителни книжа и разрешение за строеж съгласно чл. 148, ал. 1 от ЗУТ.

На 21.02.2014 година настоящия жалбоподател е подал възражение вх. № 14/ТР-355-2 срещу съставения констативен акт.

Със Заповед № 738 от 14.05.2014 година на кмета на община Перник е наредено да бъде премахнат обект „Лека ограда“, находяща се в УПИ XXIV-859, кв. 16 по плана на с. Черна гора, община Перник, тъй като е изградена без необходимите строителни книжа и без издадено разрешение за строеж, поради което са нарушени нормите на чл. 148, ал. 1, която заповед е предмет на обжалване в настоящето съдебно производство.

Пред настоящата съдебна инстанция е разпитан свидетеля С. М. Б. от чиито показания се установява, че оградата е изградена преди 1950 година. Така дадените свидетелски показания настоящия съдебен състав ги кредитира, тъй като се базират на преки, лични и непосредствено придобити впечатления, както и кореспондират с изложеното от вещото лице в проведеното съдебно заседание на 14.07.2014 година.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието и неоспорено от страните заключение по извършена съдебно – техническа експертиза от вещото лице А.П.Ц.. В проведеното съдебно заседание на 14.07.2014 година вещото лице е допълнило своето заключение, от което се установява, че изградената ограда е по имотните граници /източната част/ преди стария регулационен план от 1955 година, поради което е допустима и не се изисква разрешение за строеж. Така даденото и допълнено заключение настоящия съдебен състав кредитира, като компетентно и безпристрастно дадено.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, от легитимирани лица, адресат на заповедта за премахване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена от заместник – кмета на община Перник, на който са делегирани правомощия и на основание чл. 225, ал. 2, т. 2, във връзка с чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ, според която норма – кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице, издава заповед за премахване на незаконни строежи от четвърта до шеста категория, когато строежът се извършва в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план и без одобрени инвестиционни проекти и/или

без разрешение за строеж.

В заповедта ясно са обективирани изискуемите за акта реквизити, с оглед на което, по аргумент от чл. 146, т. 2, във връзка с чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 225 от ЗУТ, следва извода, че при издаване на обжалваната заповед е спазена установената форма. Относно съответствието ѝ с административнопроизводствените правила настоящия съдебен състав намира, че не са налице нарушения на същите. Жалбоподателите не са присъствали при съставяне на констативният акт, но това не е засегнало правото им на защита, тъй като акта им е връчен и е постъпило срещу него възражение, съответно няма нарушение на процесуалните правила, което да обосновава отмяна на заповедта на това основание. Административният орган е издал акта си, след като е изяснил всички релевантни за случая факти, извършил е проверка на имота и е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК. Спазена е процедурата по чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ, като заповедта е издадена въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица от община Перник, съответно срещу констативния акт е постъпило възражение, което е обсъдено в становището на главния архитект на община Перник, наред с останалите установени от органа обстоятелства.

Относно съответствието на оспорения административен акт с материалноправните разпоредби следва да се отбележи следното:

Нормативно установените предпоставки за постановяване на заповед за премахване по чл. 225, ал. 2 от ЗУТ са следните: наличие на извършен незаконен строеж по смисъла на някоя от хипотезите, посочени в ал. 2 на същата разпоредба, който строеж да не е със статут на търпим строеж /§ 16 от ПР на ЗУТ/, както и въпросният незаконен строеж да не е узаконен.

Според цитираната като правно основание на оспорваната заповед правна норма на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ строежът е извършен без одобрени инвестиционни проекти и/или без строително разрешително. От събраните в хода на административното производство материали, приобщени като доказателства по делото и такива ангажирани в съдебно производство се установява, че не е издавано разрешително за строеж от главния архитект на община Перник. По отношение на процесната ограда се събраха гласни доказателствени средства – показанията на свидетеля Б., че е изградена преди 1950 година, който факт кореспондира и с приетото по делото и допълнено в проведеното съдебно заседание на 14.07.2014 година заключение по извършената съдебно – техническа експертиза, което не беше оспорено от страните и което съдът кредитира.

Безспорно е съгласно определеното в § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, че оградата е строеж независимо от изпълнението ѝ. Строеж по смисъла на § 5, т. 38, във връзка с чл. 225, ал. 2 от ЗУТ е всяко изграждане или съоръжение, което трайно променя субстанцията и използването на земя или сграда. Не се спори, че осъществената по гореописания начин ограда изпълнява предназначението си, разделяйки двата имота, поради което същата представлява строеж. В случая е от значение имал ли е

жалбоподателят строителни книжа за изграждането на оградата, а точното ѝ местоположение не влияе на законосъобразността и валидността на процесния акт поради липса на позоваване на тази норма. Споровете на лицето сезирало административния орган и жалбоподателя относно регулационния статут на имотите им следва да бъде разрешен по друг ред. Касае се за обект, изграден без разрешение за строеж и становище на инженер конструктор, с указание за изпълнение, изискуемо съгласно чл. 147, ал. 1, т. 7 и ал. 2 от ЗУТ, поради което същият е незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ.

Спорен е единствено въпросът следва ли по отношение на незаконния строеж да се приложи разпоредбата на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ. Между страните няма спор и съдът категорично приема за установено, че процесната ограда е построена като лека преди 1950 година и към настоящия момент е в същото състояние. Строежи, изградени до 07.04.1987 година, за които няма строителни книжа, но са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон, са търпими строежи и не подлежат на премахване или забрана за ползване. Строежът е изграден в съответствие с правилата на Закона за планово изграждане на населените места за ограждане на недвижимите имоти само с леки огради. В същия смисъл е и сега действащата разпоредба на чл. 48 от ЗУТ, разписваща, че поземлените имоти могат да се ограждат. Процесната ограда е лека по смисъла на посочения текст, като се има предвид начина на изпълнението ѝ от телена мрежа и бетонни колове, като няма данни същата да е изпълнена не по регулационната линия, с оглед заключението на вещото лице по допусната и изслушана съдебно – техническа експертиза, поради което е допустима по действащите правила и нормативи по ЗУТ. Предвид изложеното процесната ограда е допустима както по действащите норми към момента на изграждането и, така и по сега действащите такива, поради което може да се приеме за търпим строеж по смисъла на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ. След като са налице условията за прилагане на посочения текст, издадената заповед за премахване на строежа е незаконосъобразна като противоречаща на материалноправната норма и поради това подлежи на отмяна.

Според разпоредбата на чл. 12 от Наредба № 1 за номенклатурата на видовете строежи, в случая изградения строеж е от шеста категория по смисъла на чл. 137, т. 6 от ЗУТ, поради което постановеното съдебно решение съгласно чл. 215, ал. 7 от ЗУТ е окончателно и не подлежи на обжалване.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото направеното искане от страна на процесуалния представител на ответната страна за присъждане на направените съдебни разноски следва да се остави без уважение.

С оглед изхода на делото направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателите за присъждане на направените съдебни разноси, следва да се уважи, като на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответната страна заплати на жалбоподателите сумата в общ размер на 530 /петстотин и тридесет/ лева, от които 30 лева платена държавна такса, 300 лева платено адвокатско възнаграждение по представения договор за права защита и съдействие № 10961 от 28.05.2014 година, както и сумата от 200 лева, представляваща платено възнаграждение за вещо лице.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК настоящия съдебен състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 738 от 14.05.2014 година на кмета на Община Перник, с която е наредено да бъде премахнат обект „Лека ограда“, находяща се в УПИ XXIV-859, кв. 16 по плана на с. Черна гора, община Перник, като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА кмета на Община Перник да заплати на Г.Н.Л. ***, Р.Н.Б. с ЕГН ***** *** и В.Н.С. с ЕГН ***** ***, чрез процесуалния им представител адвокат К.Б. *** направените съдебни разноси в общ размер на 530 /петстотин и тридесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: /п/